

את, אויב?

א.

את מתמודדת נפלא.
בלילות את מחפשת כמו חולה
את שנפשוך אהבה.
כל כך אהבה.

אין מה לומר,
את מתמודדת נפלא.

ב.

הבית לא התמוטט,
הוא נשאר.
אנחנו רבים עליו:
מי יקבל את הקירות
ומי את המשכנתא,
מי את האלבומים
ומי את החלונות,
מי את יהודה
ומי את ישראל.

ג.

הבית עומד יציב,
כמו זכר צדיק לברכה,
כמו הבטחה.
כמו ירושלים
שמזמן נשכחה.

ד.

בֵּין יוֹנָה וּוְלָךְ לְעִמְיָחִי
אֲנִי מוֹצֵאת לִי מְנוּחָה.
אֵת, מֵאֵהָב? שׁוֹאֵלֶת יוֹנָה בְּפִלְיָאָה,
אוּלִי בְקָרִיצָה?
עִמְיָחִי מִתְפַּלֵּל כְּמוֹ לוֹלֵב,
וְאוֹמֵר שׁוֹב וְשׁוֹב בְּתִים,
בְּתִים וְאַהֲבָה אַחַת.
וְדִלְיָה מֵהַפְנָה אוֹמֶרֶת,
אוּלִי קָצֶת בְּקִנְיָאָה:
אֵת סִינְדְרֵלָה בְּלִי מִטְבָּח.
טוֹב שְׂרוֹנִית מִטְלֹן מְסַכֶּמֶת אֵת הַדִּיוֹן,
מִזְכִּירָה שְׂיִחָה רְחוֹקָה וְשׁוֹאֵלֶת:
אֵת, אוֹיֵב?

ה.

סֵן פֶּרְנִסִּיקוֹ זֶה לֹא רַק גֶּשֶׁר הַזֶּהָב,
זֶה גַם בֵּית גָּמִישׁ לְהַפְלִיא,
מוֹכֵן לְרַעֲדוֹת אֲדָמָה,
כְּמוֹ בָּשִׂיר שֶׁל פֶּרְלִינְגְטִי
עַל מִתְגַּרְשֵׁי הָעִיר
הַנוֹסְעִים בְּמִכּוֹנִית
עִם כָּל מִטְלָטְלֵיהֶם,
נָעַל פֹּה,
נָעַל שָׁם.